

[Finansministeren.]

hvilken avance de enkelte detailhandlere oppebærer. Det vil sige, at vi faktisk måtte gå ind i en fuldstændig priskontrol på disse felter, en priskontrol, der fulgte hvert eneste led. Jeg har den opfattelse, at netop de partier, der har ønsket en sådan nyordning med de nævnte 2 pct., eller som i hvert fald har fremført tanken, efter at organisationerne har gjort det, samtidig er dem, der stærkest ivrer imod, at vi fører priskontrollen videre ud, end tilfældet er i dette øjeblik.

I virkeligheden er forholdet det, at hvis staten vil give afkald på de 2 pct., så har staten — eller vi, der lovgiver — ingen som helst sikker viden om, hvem disse 2 pct., når alt kommer til alt, tilfalder. Hvem af os kan garantere for, at avancen mellem leddene ikke ændres, hvis vi gennemfører en sådan bestemmelse? Tanken er — beklageligvis — en umulig tanke, den lader sig ikke praktisere.

Det ærede medlem hr. Villemoes var også inde på spørgsmålet om opsparingspræmiering. Det skal jeg ikke komme nærmere ind på. Det ville være en bekostelig historie for staten. Det ville betyde en skattelettelse på områder, hvor man — det tror jeg nok jeg tør sige — i første linie ville skabe lempelser for dem, der er gunstigst stillet. De, der har børn, de, der har uddannelsesforpligtelser, og som derfor ikke er i stand til at spare op, vil ikke kunne komme i betragtning ved en sådan opsparingspræmiering.

Det forslag, sparekasserne havde udarbejdet, ville betyde en skattelettelse — hvis det skulle gennemføres i det beskedne omfang, de havde tænkt sig — på 60 mill. kr. Den lempelse, de havde tænkt sig på formuebeskatningens område, ville betyde en lettelse på omkring 40 mill. kr. Det er beløb, vi ikke kan jonglere med i dette øjeblik.

Jeg tror næppe, jeg behøver at gøre flere bemærkninger. Jeg har ingen bemærkninger til det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen eller til mit eget partis ordfører. Jeg takker det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) for hans venlige ord til regeringen, som han lykønskede til det opnåede resultat. Jeg føler ingen trang til at gå ind i en diskussion om forholdstalsvalgmetoden eller andre valgmetoder — jeg forstod også, at det ikke var det ærede medlems hensigt at rejse en diskussion i al almindelighed herom, men at det blot var hans tanke at pege på et synspunkt, som han havde.

Jeg takker påny ordførerne for deres tilslutning til lovforslaget.

Villemoes: Jeg takker den højtærede finansminister for hans forklaring og besvarelse i tilknytning til det, jeg har fremført. Jeg har iøvrigt ikke meget at tilføje. Det var slet ikke min tanke at foranledige nogen debat om det omtalte spørgsmål, som altså ikke har fundet sin afgørelse, men som man fra detailhandelens side ønskede taget op. Jeg ville bare sige dette generelt. Jeg aner ikke, hvad de handlende tjener, men jeg ved i alle tilfælde, at der ved et kontant udlæg også er et rentetab.

Om vi har inflation i vort land eller ej, kan vi sikkert ikke blive enige om. Jeg ønsker, at vi skal have mindst mulig inflation, men jeg vil, for ikke at forlænge debatten og for ikke at foranledige yderligere diskussion, kun sige denne ene sætning: det er en kendsgerning, at kronens værdi har været faldende i de senere åringer.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal heller ikke forlænge debatten om inflation. Jeg står fast på, hvad jeg sagde for et øjeblik siden.

Det ærede medlems bemærkninger om detailhandelen, der havde bestemte udlæg, skal jeg heller ikke gøre mange bemærkninger til. Jeg vil blot sige, at vi giver jo udgangsleddene en kortere eller længere henstandsperiode med betalingen af de afgifter, som skal præsteres til staten, og det må være et anliggende de pågældende udgangsled og detailhandelen imellem, om det er udgangsleddene alene eller detailhandelen til en vis grad, der skal nyde goder heraf. Men iøvrigt vil jeg gerne sige, at ingen af os kan sikkert på nogen måde være interesseret i, at man — og det vil jeg heller ikke antyde det ærede medlem hr. Villemoes mener — indlader sig på en storstilet kreditgivning for stærkt forbrugsbeskattede varers vedkommende.

Moesgaard: Med hensyn til den højtærede finansministers udtalelse om, at der ikke kan skelnes imellem, om grossisten eller detailhandleren får disse 2 pct., vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det meget let gøres. Vi får for tobaks- og chokoladearer regninger, hvorpå der er stempelmærker, og det er en let sag for staten at give 2 pct. til fabrikanten, som lader de 2 pct. gå videre til detailhandleren. Det volder ingen vanskeligheder.

Om avancen på disse ting vil jeg sige, at for tobaksvarerne ligger den aldeles fast, den ligger på omkring 9—10 pct., så der er ikke tale om nogen 63 pct.s avance på disse varer. Vi lægger disse penge ud på